

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Luca Alexandru Xxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. xxxx, str. xxxxx, xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.05.2017 - 12.09.2018 (prima instanță);
2. 04.10.2018 - 26.06.2019 (instanța de apel);
3. 19.08.2019 – 22.01.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 12 septembrie 2018, Luca Alexandru a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. 4 lit. c), d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Acțiunile civile înaintate de Miron Nadejda, IP „Mihai Eminescu”, Bucur Larisa, au fost respinse ca neîntemeiate.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Luca Alexandru a fost pus sub învinuire pentru faptul că, în noaptea de 03 februarie 2016 spre 04 februarie 2016, împreună cu persoane necunoscute, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului din stradă, a pătruns în domiciliul lui Bucur Larisa, situat în or. xxxxxxxx1, de unde pe ascuns a sustras bijuterii din aur în valoare totală de 6100 lei, inclusiv 2 lanțuri împletite din trei fire - unul cu costul de 1000 lei și altul mai scurt cu costul de 800 lei, o pereche de cercei în formă de romb cu costul de 1500 lei, un culon de formă rotundă cu chipul Maicii Domnului și a lui Isus Hristos cu costul de 400 lei, o brățară cu prețul de 400 lei, un

inel în formă de litera „S” încrustat cu pietre de dimensiuni mici de culoare străvezie cu costul de 2000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, în perioada de timp cuprinsă între 06 februarie 2016 și 17 februarie 2016, împreună cu persoane necunoscute, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului din stradă, a pătruns în apartamentul lui Hușanu Valentina, situat în or. xxxxx, ap. xxxx, de unde a sustras pe ascuns un televizor LCD de culoare neagră, care nu a fost evaluat de către victimă și un planșet de model „Daewoo” de culoare albă, cu costul de 1200 lei, ce aparține lui Miron Nadejda, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, în noaptea de 07 februarie 2016 spre 08 februarie 2016, împreună cu persoane necunoscute, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului din stradă, a pătruns în apartamentul lui Bivol Rodica, situat în or. xxxxxxxx, de unde a sustras pe ascuns bijuterii din aur în sumă de 8000 lei, inclusiv 3 lanțuri din aur, un culon din aur în formă de bob de cafea, o pereche de cercei tot din aur, un cuptor electric de model necunoscut cu costul de 1000 lei, un set format din 2 cratițe cu costul de 1600 lei, un blender de model necunoscut cu costul de 400 lei, un set de farfurii din sticlă de culoare cafenie cu costul de 800 lei, un set de tacâmuri cu costul de 1200 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în mărime totală de 13000 lei.

Tot el, în perioada de timp cuprinsă între 11 februarie 2016 și 14 februarie 2016, împreună cu persoane necunoscute, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului din stradă a pătruns în apartamentul lui Stînga Gheorghe, situat în or. xxxxxxxxxxxx, de unde a sustras pe ascuns un televizor LCD de model „LG” cu costul de 8000 lei, un aspirator de model „ARCELIC” de culoare roșie cu costul de 4400 lei, un cuptor cu microunde de model „LG” de culoare sură cu costul de 1400 lei, un radio-telefon de culoare roșie de model necunoscut cu costul de 400 lei și un covor de culoare cafeniu cu bej cu dimensiunile aproximative de 3x5 metri cu costul de 1000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în mărime de 15200 lei.

Tot el, în noaptea de 16 mai 2016 spre 17 mai 2016, împreună cu persoane necunoscute, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului din stradă, a pătruns în buticul alimentar ce aparține lui Sotnic Alexei, situat în or. xxxxxxxxxxxx, de unde a sustras pe ascuns un malaxor de model „Fimar” cu costul de 1200 euro și un aparat de cafea de model „Saeco” cu costul de 200 euro, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în mărime de 1400 euro, echivalentul sumei de 31386,88 lei, conform cursului BNM.

Tot el, în noaptea de 03 septembrie 2016 spre 04 septembrie 2016, împreună cu persoane necunoscute, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului din stradă, a pătruns în incinta gimnaziului „Mihai

Eminescu” din or. Cantemir, de unde pe ascuns, din trei săli, a sustras 3 televizoare de model „Vesta” LEDTV Full HDHz de culoare neagră cu costul unuia de 5204,55 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în mărime de 15613,65 lei.

Tot el, în noaptea de 13 octombrie 2016 spre 14 octombrie 2016, împreună cu persoane necunoscute, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului din stradă a pătruns în biroul situat în incinta spitalului raional Cantemir din or. Cantemir, de unde pe ascuns a sustras un note-book de model „ASUS pro 31s”, care aparține lui Axentii Piotr, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în mărime de 2000 lei.

Tot el, în perioada de timp cuprinsă între 02 noiembrie 2016 și 03 noiembrie 2016, împreună cu alte persoane necunoscute, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului din stradă, a pătruns în biroul SRL „Duxin Construct”, situat în piața „Jubileu” din or. Cantemir, de unde a sustras pe ascuns o imprimantă de model „Canon” de culoare neagră cu costul de 8000 lei, un monitor de model „LG” de culoare neagră cu costul de 7000 lei și un procesor de model necunoscut de culoare neagră combinat cu gri cu costul de 13000 lei, ce aparțin lui Cioaric Eugenia, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 28000 lei.

Astfel, Luca Alexandru a fost învinuit de faptul că, prin acțiunile sale a comis un concurs real de infracțiuni, că prin aceeași metodă a sustras bunuri materiale în valoare de 112500,53 lei.

Prima instanță a indicat că acțiunile inculpatului Luca Alexandru au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, în locuință, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cât și săvârșită în proporții mari”*.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Luca Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și să fie admise acțiunile civile înaintate de părțile vătămate.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- argumentele menționate de prima instanță la dezaprobarea învinuirii nu sunt în esență expuse cu analiza tuturor circumstanțelor cauzei și materialul probator examinat, dar se bazează pe elemente contradictorii nedefinite a unor declarații;

- prima instanță a indicat că procesele-verbale de cercetare la fața locului, analizate în cadrul cercetării judecătorești, confirmă pătrunderea în încăperile de serviciu, în domiciliul părților vătămate, practic prin aceeași metodă (prin forțarea geamurilor de termopan) și sustragerea bunurilor proprietarilor, dar nici într-un fel nu indică la comiterea furturilor de către inculpatul Luca Alexandru, chiar dacă metoda de sustragere este una și aceeași. Toate furturile au fost comise din încăperile situate la primul etaj. Expertizele traseologice, efectuate pe dosar, nu au depistat în urmele descoperite și ridicate de la fața locului nici o urmă lăsată de Luca Alexandru;

- concluziile primei instanțe privind achitarea inculpatului sunt greșite, deoarece în ședințele de judecată a fost pe deplin confirmată vina acestuia, prin probe acumulate de către organul de urmărire penală și examinate de către instanța de judecată;

- prima instanță neîntemeiat nu a luat în considerare declarațiile părților vătămate, punând la baza sentinței de achitare versiunea inculpatului, ignorând faptul că sustragerile au fost efectuate prin una și aceeași metodă, cunoscând că părțile vătămate nu sunt acasă, ca urmare a efectuării cercetării la fața locului s-a stabilit că în toate cazurile examinate a fost utilizată una și aceeași metodă de pătrundere în încăperi, privind sustragerea unor obiecte din aceleași categorii;

- prima instanță nu a apreciat persoana inculpatului, care a fost judecat anterior pe categorii de infracțiuni analogice, or Luca Alexandru se axează pe comiterea furturilor din încăperi asupra unor obiecte cu valoare mai mare, însă instanța de judecată a ignorat aceste cerințe.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 iunie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că la solicitarea procurorului, în ședința instanței de apel au fost audiate din nou părțile vătămate Enciu Ecaterina, Bucur Larisa, Axenti Piotr, Cioaric Eugenia audiate de prima instanță, declarațiile cărora în opinia procurorului constituie mărturie acuzatorie, precum și martorul Ochișor Vladimir, care nu a fost audiat în prima instanță.

Totodată, instanța de apel a notat că a apreciat declarațiile necontestate a părților vătămate Miron Nadejda, reprezentantului gimnaziului „Mihai Eminescu” din or. Cantemir, directorului-adjunct Jalbă Eudochia, Bucur Larisa, Gurgurov Raisa, Axenti Petru, martorului Bologan Alexei, audiați în prima instanță, precum și probele scrise, descrise în decizia instanței de apel (f.d. 170 verso-172, vol. VI).

Instanța de apel a atestat că deși acuzatorul de stat invocă ca probă declarațiile martorului acuzării Ochișor Vladimir, care a fost audiat în cadrul ședinței instanței apel, și a declarat că în anul 2016 el a fost telefonat de către Luca Alexandru, care era prieten cu fratele său Ochișor Radion, și i-a propus să cumpere de la el un

computer personal, așa cum vrea să-l vândă, deoarece dorește să plece din țară. El l-a procurat pentru fiul său, dar l-a dus la un specialist în or. Tiraspol, pentru a-i încărca jocuri pentru fiul său. Ulterior a fost telefonat de meșter, care i-a spus, că în computer este informație contabilă și a întrebat dacă să șteargă informația sau nu. Ulterior el a luat computerul și a venit la Cantemir, unde s-a întâlnit cu un colaborator de poliție, căruia i-a comunicat că în computerul procurat se află informație contabilă de la Cantemir, or procurorul la proba cu martorul Ochișor Vladimir, a indicat și declarațiile lui Ochișor Radion, care, deși a fost audiat în cadrul urmăririi penale ca martor, nu a fost indicat ca probă a acuzării.

Astfel, instanța de apel a stabilit discrepanța între cele reținute de acuzatorul de stat și organul de urmărire penală și conținutul real al probelor.

În acest sens, instanța de apel a menționat că acuzatorul de stat a omis să se expună asupra declarațiilor martorului Ochișor Vladimir, de la audierea căruia a renunțat în cadrul cercetării judecătorești în prima instanța, dar a asigurat prezența acestuia în instanța de apel, dar totodată a confundat declarațiile acestuia cu declarațiile martorului Ochișor Radion.

De asemenea, instanța de apel a reținut că declarațiile martorului Ochișor Vladimir nu pot fi puse la baza învinuirii lui Luca Alexandru, or, din declarațiile ultimului s-a stabilit, că acesta nu a locuit în or. Taraclia și nu putea avea contacte cu Luca Alexandru, deoarece el locuia în Transnistria.

Mai mult, instanța de apel a identificat neconcordanță în declarațiile lui Ochișor Vladimir puse la baza învinuirii, precum că în calculatorul procurat de la Luca Alexandru era informație contabilă, care sunt în contradicție cu declarațiile părții vătămate Cioaric Eugenia, care a declarat în cadrul ședinței instanței de apel, precum că în calculatorul sustras la 3 spre 4 noiembrie 2016 nu erau documente contabile, dar erau doar ordine, contracte de muncă, cereri și informații generale.

Totodată, instanța de apel a stabilit neconcordanță și între declarațiile martorului Ochișor Vladimir date în cadrul ședinței instanței de apel și ale martorului Ochișor Radion, date în cadrul urmăririi penale, (f.d. 449-450, vol. IV), care a declarat, că el personal la rugămintea lui Luca Alexandru l-a dus cu automobilul său în mun. Chișinău în una din zilele toamnei a anului 2016, că acesta avea o geantă de culoare închisă, că a doua zi l-a telefonat Luca Alexandru și i-a spus să găsească pe cineva, să vândă lucrurile pe care le-a transportat în portbagaj și, care ulterior s-a întâlnit cu Luca Alexandru, de la care a cumpărat monitor, imprimantă și procesor cu suma de 50 dolari.

Instanța de apel a concluzionat că acuzatorul de stat a pus la baza învinuirii probe contradictorii, fără a-și motiva clar poziția, ce duce la imposibilitatea emiterii unei decizii de condamnare în privința lui Luca Alexandru.

Mai mult, instanța de apel a notat că pe parcursul investigării cauzei s-au efectuat percheziții la domiciliul lui Luca Alexandru și la persoanele apropiate acestuia, în urma cărora nu au fost depistate și ridicate careva bunuri dintre bunurile care au fost sustrase de la părțile vătămate, fapt confirmat prin procesul-verbal de percheziție din 12.01.2017, efectuat la domiciliul inculpatului Luca Alexandru (f.d. 486-487, vol. IV).

Instanța de apel a mai specificat că partea acuzării consideră greșit că vinovăția inculpatului Luca Alexandru se confirmă integral prin declarațiile părților vătămate Miron Nadejda, reprezentantului gimnaziului „Mihai Eminescu” din or. Cantemir, directorul-adjunct Jalbă Eudochia, Bucur Larisa, Gurgurov Raisa, Axenti Petru, martorului Bologan Alexei, precum și prin faptul că sustragerile au fost efectuate prin una și aceeași metodă, fiind sustrase obiecte din aceeași categorie, totodată și prin faptul că inculpatul a fost anterior judecat pe categorii de infracțiuni analogice, Luca Alexandru axându-se pe sustragerea din încăperi a obiectelor cu valoare mai mare.

În acest sens, instanța de apel a reținut că potrivit declarațiilor părților vătămate indicate supra, în ședința instanței de apel s-a stabilit că partea vătămată Enciu Ecaterina a declarat că „...*nu cunoaște cine a furat acele televizoare, însă de la procuratură i-au comunicat că presupun că Luca Alexandru ar fi furat televizoarele...*”. Declarații analogice a făcut și partea vătămată Bucur Larisa în ședința instanței de apel, declarând că „...*nu a fost găsită persoana care a sustras aurul, la poliție i s-a spus că presupun că Luca Alexandru ar fi comis furtul...*”.

La fel, instanța de apel a indicat că acuzarea nu a adus nici o probă ce ar atesta faptul sustragerii bunurilor de către inculpat sau alte persoane în perioada pretinsului moment al sustragerii, fapt care la rândul său vine în favoarea prezumției nevinovăției. Astfel, s-a conchis că rămâne neacoperită cu probe presupunerea părții acuzării despre sustragerea de către inculpat a bunurilor indicate în rechizitoriu, din moment ce nici o probă nu atestă că inculpatul Luca Alexandru ar fi avut vreo implicare în sustragerea bunurilor de la părțile vătămate.

Instanța de apel a notat că declarațiile părților vătămate Enciu Ecaterina, Bucur Larisa, Axenti Piotr și Cioaric Eugenia nu pot fi apreciate ca fiind pertinente și concludente, în baza cărora să fie conturată convingerea fermă că anume inculpatul Luca Alexandru a comis infracțiunea de furt, deoarece din declarațiile părților vătămate se confirmă că a avut loc sustragerea bunurilor, însă nu se demonstrează faptul că anume inculpatul Luca Alexandru a comis această sustragere, în contextul în care, părțile vătămate în ședința instanței de apel au declarat că nu cunosc cine a comis furturile, însă de la procuratură li s-a comunicat că presupun că Luca Alexandru ar fi comis furturile.

În acest sens, instanța de apel a conchis că învinuirea incriminată inculpatului se bazează exclusiv pe presupunerile organului de urmărire penală, care nu sunt susținute prin probe directe și certe.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță întemeiat și corect a conchis, că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu demonstrează vinovăția inculpatului la sustragerea pe ascuns din avutul părților vătămate a bunurilor, astfel, corect l-a achitat de sub această învinuire, sentința fiind una legală, întemeiată, motivată și bine argumentată.

Totodată, s-a notat că soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, din motivul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea, este una justă, adoptată în baza tuturor probelor administrate, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care a afectat soluția instanței;

- argumentele instanței de apel, precum că probele administrate la dosar nu demonstrează vinovăția inculpatului Luca Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal - sunt neîntemeiate și confirmă faptul că instanța nu a studiat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei;

- vinovăția inculpatului Luca Alexandru se confirmă integral prin declarațiile părților vătămate Miron Nadejda, reprezentantului gimnaziului „Mihai Eminescu” din or. Cantemir, directorului-adjunct Jalbă Eudochia, Bucur Larisa, Gurgurov Raisa, Axenti Petru, martorului Bologan Alexei, precum și prin faptul că sustragerile au fost efectuate prin una și aceeași metodă, fiind sustrate obiecte de aceeași categorie, totodată și prin faptul că inculpatul a fost anterior judecat pe categorii de infracțiuni analogice. Luca Alexandru axându-se pe sustragerea din încăperi a obiectelor cu valoare mai mare;

- prima instanță și instanța de apel la examinarea cauzei nu au respectat prevederile art.101 Cod de procedură penală.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de menținere a sentinței de achitare a inculpatului Luca Alexandru, Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către procuror, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect, și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 168, verso - 175, vol. VI), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei instanțe de achitare a inculpatului Luca Alexandru de sub învinuirea înaintată în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, din considerentul că de către partea acuzării nu s-au prezentat careva probe ce ar confirma că anume inculpatul Luca Alexandru

ar fi comis furturile incriminate, fără a comite vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4, se atestă că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, și în special a declarațiilor părților vătămate Miron Nadejda, reprezentantului gimnaziului „Mihai Eminescu” din or. Cantemir, directorului-adjunct Jalbă Eudochia, Bucur Larisa, Gurgurov Raisa, Axenti Petru, martorului Bologan Alexei, care în opinia lui confirmă vinovăția inculpatului Luca Alexandru în comiterea infracțiunii incriminate și că probele respective nu au fost apreciate corect conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste probe nu confirmă vinovăția inculpatului Luca Alexandru, reprezentând doar opinia subiectivă greșită a recurentului, care consideră că probele cercetate confirmă învinuirea adusă inculpatului.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere greșită a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția de menținere a sentinței de achitare, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că este demonstrată vinovăția inculpatului Luca Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, inclusiv prin faptul că sustragerile au fost săvârșite prin aceeași metodă și că inculpatul Luca Alexandru anterior a fost judecat pentru săvârșirea infracțiunilor similare, iar de către procuror ar fi fost prezentate suficiente probe în demonstrarea acestui fapt, însă instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 168, verso - 175, vol. VI).

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a constatat că nu a fost demonstrată de către partea acuzării prin probe credibile și incontestabile comiterea infracțiunii de furt - art. 186 alin. (4) Cod penal, anume de către inculpatul Luca Alexandru, învinuirea fiind întemeiată doar pe presupuneri care nu au fost înlăturate de către partea acuzării, or conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

În acest context, Colegiul penal invocă că sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Or, CtEDO în hotărârea *Capeau vs. Belgia* din 13.01.2005, a constatat că, „în domeniul penal, problema

administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării”.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Luca Alexandru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 februarie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor